

клато билки чемерлики; А ѝ (чаша) испи, дремка го навали. *М. 101.*
Въ средн. знач. употреблю, употребляю усилие: Фултонъ цѣлы седмъ
 години залѣгалъ да ся труди на живописаніе и да навали да прочита
 книги, въ кои-то ся приказва за това искусство. *Л. Д. 1875 р. 45.* Въ
 Псковѣ Пушкинъ колко-то прѣсѣдѣ навалише наймного да изучи на-
 учно Русскѣ-тѣ исторіи. *Л. Д. 1875 р. 75.* 2) (о пароходѣ) привали-
 ваю, приближаюсь: Парахода вече навали На милиятъ брягъ, Ботевъ
 шапката си свали Че имъ дума пакъ. *Ваз. Пъснопойка, 31.* 3) спѣшу:
 Навалѣйте по-скоро да пожнемъ нивата та по-ранко да си идемъ до-
 ма. **Навали са** 1) навалюсъ: Девойка сѣ на боръ навалила: „Ле-
 боре, леде зеленъ боре! Какъ ке викнамъ чужа майка майко! Какъ
 ке викнамъ чужи татка татко!“ *М. 525.* 2) опускаюсь, опускаюсъ: Той
 са навали въ единъ долъ и навлезе въ гѣстото мѣсто на гората. *Зк.*
145. Вечеръ кога седна на прозореца и мѣсечина-та са навали надъ
 скали-тѣ надолъ и свѣтли-тѣ ѝ зари ся прѣснать изъ градинка-та ми.
Л. Д. 1875 р. 128. 3) толплюсь: Народ-атъ ся навалише около церковни-
 тѣ оградѣ. *Р. 47.* Сичкий народъ се навали на единъ купъ (*Народъ весь*
стѣснился въ одну кучу). *Тб. 33.* **Навали** *гл. безл. св.* навалить (о
 снѣгѣ), прольется (о дождѣ): Зимѣ, кога навали снѣгъ и замръзне всич-
 ко на ледъ, чловѣкъ не може да живѣе безъ облѣкло. *Л. Д. 1873 р.*
167. Жилава-та земя, кога-то навали много дѣждъ въ кышовито врѣмя,
 ще ся обрне на кашки. *Л. Д. 1873 р. 255.* Отъ тая тѣма навалѣ тол-
 козь дѣждъ, щото завчасъ цѣлый сѣдоморекъ ся потони. *Р. А. На-*
валѣние с. с. 1) настойчивость, усилие: 20 милліона, които до ста-
 рость спечалилъ съ навалѣніе, съ трудъ и съ умъ. *Л. Д. 1873 р. 208.*
 2) спускъ: Коньтъ захвана да поспира вървѣнето си. Милчу не знаеше, да
 ли това той прави отъ навалѣнето си изъ баирѣтъ, или отъ друго. *Зк. 146.*

Навара с. ж. *название полевой травы, употребляемой для па-*
данья 23 апреля. Кн. 212.

Наварѣ *гл. св.* наварю: Навари деветъ казана съ молитва (?) И още
 деветъ сѣсъ жито. *М. 211.* О куреніи вина: Да навари ракия. *Тб. 8.*

Навасамъ (*греч. ἀναβάω*) *гл. св.* **Навасвамъ** *гл. дл.* приду,
 наступлю: Како да не книга гледамъ, Книга гледамъ, солзе ронимъ,
 Што ми книга кажуеше, Турско царство навасало, А каурско ѣе заги-
 не. *В. 306.* Ейди царе, цар Костадин! Да си станеш отъ столицна:
 Друк ке седне на столицина! Турско царство ке наваса, А каурско ке
 погине! *Пс. 9—10 р. 96.* Пацитѣ обрѣнахъ всичкото си вниманіе на това,
 какъ да навасатъ тази загуба съ ново приобрѣтеніе. *Дриновъ. Прел. 160.*

Навдѣгамъ *гл. дл.* возвеличиваю: Смѣшно е да хвали чловѣкъ